

Z Rady obce Střelice

Z 45. jednání Rady obce Střelice

- E.ON ČR zaslal upozornění vlastníkům nebo i uživatelům nemovitostí na ořez dřevin ohrožující bezpečný provoz zařízení distribuční soustavy. Materiál bude vyvěšen na úřední desce.
- RO schválila rozeslání nabídky zájemcům o pronájem volného bytu v Domě s pečovatelskou službou.
- RO schválila nákup doplňujících komponent pro knihovní systém Clavius.
- SUDOP Brno, spol. s r.o. zaslal k vyjádření návrh k navrženému chodníku přes trať v blízkosti stávajícího přejezdu. RO bude danou problematiku projednávat s odborníky.
- KÚ JmK Brno, OŽP zaslal zveřejnění oznámení záměru „Elektrizace trati včetně PEÚ Brno – Rapotice“ hodnoceného z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí. Obec zajistí vyvěšení na ÚD, do 20 dnů ode dne vyvěšení může každý podat své písemné vyjádření KÚ JMK včetně obce.
- Český svaz včelařů, o.s. ZO Střelice, zaslal žádost o dotaci na zařízení pro chov včel. RO schválila dotaci 20.000,- Kč.
- Rada obce schválila dotaci SDH Střelice na pořádání akce „Staré hody“. Výše dotace je 8.000,- Kč.
- Pan Dalibor Krajíček, nájemce restaurace „U Nádraží“, žádá o proplacení nákladů na obnovu zničených dveří v objektu restaurace. Incident je šetřen policií ČR.
- MěÚ Šlapanice, OŽP, zaslal opravné vyjádření k záměru realizovat akci „Výrobní areál H.A. Technik“ na katastru obce Střelice. RO bere na vědomí.
- Ing. Koldrť zaslal stanovisko k jednání o výšce navážky na jeho stavbu ze dne 7.3.2008. Dle výkresů je nutné a schválené ještě dále pokračovat s navážkou zeminy směrem k silnici III. Tř. Střelice – Tetčice. RO doporučuje stanovit konečnou výšku navážky ve spolupráci se stavebním úřadem.
- RO schválila vytvoření levnějšího vstupného do posilovny v budově školní tělocvičny pro studenty do 26ti let.
- Maverick.rescue, Žebětín 1082 oznamují, že 1.11. – 2.11. 2008 budou pořádát závod automobilů do vrchu Ořechov 2008. RO schvaluje dotaci ve výši 5.000,- Kč s upozorněním, že při dalším pořádání podobné akce trváme na dřívějším oznámení a větší informovanosti.
- RO schválila doplnění kopírky na stavebním úřadě v hodnotě do 4.000,- Kč.
- Obec Střelice navrhuje za členy Školské rady paní Z. Hlouškovou a Mgr. M. Holešovského. Návrh bude předložen do ZO č. 13.
- RO schválila dotaci na pořádání akce „Střelický kros“ v hodnotě 5.000,- Kč pro SRPZŠ Střelice.
- RO schválila poskytnutí prostoru pro klub matek s dětmi, a to v budově OÚ. Zájemkyně o účast v klubu matek se mohou informovat u paní Marcely Bezouškové.

Ve dnech 18. – 19.10.2008 se konaly Staré hody, které pořádalo SDH Střelice a stárci. V sobotu 18. října ve 14:00 hodin proběhlo zvaní stárků. V neděli 19. října odpolední hodová veselice v sokolovně, kde k poslechu a tanci hrála dechová hudba Petrovanka. Foto Pavel Kalvoda

25.9. – 28.9. 2008 pohledem nejdůležitějších protagonistů

Nejdůležitějšími osobnostmi nedávného setkání přátel z EU byly bezesporu naše a zahraniční děti. Celkem 57 italských a francouzských dětí a studentů ve věku od dvanácti do dvaceti let bylo ubytováno ve 42 hostitelských rodinách. O zahraniční hosty se starali současní i bývalí žáci Základní školy Střelice nejen z naší obce, ale také z Omic, Popůvek, Prštic, Radostic a Troubska. Spolu se 44 českými dětmi vytvořili Francouzi a Italové společně silnou skupinu připravenou nenásilnou formou poznávat cizí zemi, pravidla života v ní, krajinu a zvyky, prohlubovat přátelství vzniklá v minulých letech i navazovat nová a současně přitom procvičovat angličtinu v běžném životě.

To vše by ale nebylo možné bez podpory našich hostitelských rodin. Spolupráce s rodiči začala více než půl roku před termínem akce. Několikrát jsme se sešli na informačních schůzkách, které byly vždy z jejich strany plné ochoty a porozumění. Někteří z rodičů nejenže přijali cizí děti pod vlastní střechu a převzali za ně odpovědnost, ale také pomáhali při organizaci dalších částí akce.

Všem chci proto opravdu upřímně poděkovat za úžasnou vstřícnost, bez které by naše partnerské setkání určitě nebylo tak úspěšné. Setkání s nimi a možnost být celé čtyři dny se všemi dětmi pro mě bylo radostnou prací a hezkou zkušeností. A poznat rodiče svých školních dětí jinak a jindy než jen na třídních schůzkách ve škole je věc velmi příjemná a poučná.

Mgr. Eva Sázková, ZŠ Střelice,
komise školská, kultury a sportu

P.S. Na základě následujících příspěvků si můžete udělat obrázek o tom, jaké postřehy a zážitky si mimo jiné odnesly zúčastněné děti. A jestli se váš pohled s jejich někdy trochu rozchází, nemějte jim to za zlé. Dětské vidění světa je totiž to, co nám v dospělosti chybí a co někdy sami postrádáme.

Slyšte, slyšte!

Přicházejí k nám velevážené delegace z dalekých krajů Itálie a Francie. Trmácely se přes Alpy a přes Dunaj, aby stmelily evropskou soudržnost a umocnily naše přátelství. Pro velevážené hosty je připraven grandiózní program, kdy budou uvedeni do tajů střelického školství nebo jim bude odhalena skromnost blízké metropole Brna. Zajisté je už také připravena spousta navýsosť královských hostin šéfkuchařů z celého okolí.

(Tomáš Procházka)

© Dny před příjezdem Francouzů a Italů pro mě byly ve znamení očekávání. Jelikož jsem mezi Italy měla kamarádku z dřívějšího setkání, moc jsem se na jejich příjezd těšila. Díky těmto partnerským setkáním jsem mezi italskými a francouzskými dětmi našla nové kamarádky a „promrskala“ si angličtinu, což by jistě paní učitelka anglického jazyka ocenila. Doufám, že obce budou v tomto partnerství pokračovat, protože to jistě je zajímavá zkušenost. (Andrea Kašparová) © Velmi se mi líbilo,

když jsme chodili s delegací po různých památkách. Jsem ráda, že jsem potkala svou italskou kamarádku. Bohužel jazyková bariéra byla někdy velká, ale nakonec jsme se domluvili „rukama, nohama“. (Veronika Kašparová) ☺ Jsem ráda, že jsem měla možnost poznat kamarádku z Francie. Momentálně ji píšu nový dopis. Doufám, že s ní budu dále v kontaktu. Děkuji obci za to, že mi umožnila poznat lépe francouzské a italské zvyky. (Tereza Kašparová) ☺ Překvapilo mě, že se Francouzi vázali hlavně na své kamarády. Moje rodiče potěšilo, že dostali dáreček a také my jsme je obdarovali (Katka Kadaňková) ☺ Většina dětí obdivovala naši novou sportovní halu a přišlo jim zvláštní, že k tak zastaralé škole patří něco tak moderního. (Kristýna Bártová) ☺ Protože komunikace trochu vázla, divili jsme se na film, který byl ve francouzštině. (Filip Hemala) ☺ Fabio byl super. Rozhodně uměl víc anglicky než kdokoliv z naší rodiny. Naše jídlo mu většinou chutnalo a někdy si i přidal. Poslední den před odjezdem jsme spolu s ním oslavili narozeniny mého bráčky. (Dominik Dvořák) ☺ Určitě víte, že Francouzi ji mnoho chodí za sebou. Přišlo mi legrační, když si moje dvě Francouzky nabraly plný talíř střelických koláčů a myslely si, že je to celá večeře. (Patricie Lišková) ☺ Střelický kroj měl u Itálů a Francouzů velký úspěch. Mladí ho sice ocenit nedokázali, ale delegace jim byly nadšeny. (Adéla Kalvodová) ☺ Thomasovi se líbily domy v naší vesnici, když jsem ho provedl Radosticemi. Říkal, že u nich takové domy nejsou. (Patrik Batěk) ☺ Když jsme přijeli ve čtvrtek večer domů, tak se moje francouzská kamarádka chtěla podívat na dvůr. Sotva jsme otevřeli dveře, přiběhly naše kočky a ona si je vzala do obývaku a hrála si s nimi. V Popůvkách se jí líbilo. Když dojela domů, telefonovala nám, že cesta dopadla dobře. (Katka Paděřová) ☺ Protože všichni uměli anglicky, byla domluva dobrá. Myslím, že jsme se stali dobrými kamarády a také naše rodiny si italské a francouzské děti oblíbily. (Katka Šťastná) ☺ Líbilo se mi, jak se všichni snažili učit česky. Ptali se nás, jak se co řekne a zkoušeli to správně vyslovovat. Když jsem jeden den přišla, už na mě z dálky volali: „Ahoj, jak se máš?“ Občas se jim něco nepovedlo, například ze slova hasič vznikl „hasiš“ a velký problém jim také dělaly Sloupsko – šošůvské jeskyně, ale snaha se přece také cení... (Jarmila Fučíková) ☺ Marie, která byla ubytovaná u nás, byla moc hodná a milá holka. Slušně se chovala ke mně, mé sestře a k rodičům. Zaujalo mě, že když jsme dojedli, tak po sobě uklízela a tím pomohla mojí mamce. Příjemné byly všechny společné akce – výlety, večeře, diskotéka. A hlavním přínosem nejen pro mě, ale i pro rodiče bylo, že jsme s Maruškou museli mluvit anglicky a docela jsme se společnými silami domluvili. Dozvěděli jsme se tak něco o ní, její rodině a zálibách. (Markéta Zahradníková) ☺ Koupili jsme italský slovník a dorozumívali se italsky. Největší zážitek bylo společně seznamování se cestou v autobuse. (Vojta Ondrášek) ☺ Mezi námi a našimi italskými přáteli panovalo opravdové přátelství. Oni nás naučili základní italská slovíčka a fráze, my jsme je na oplátku naučili pár nejpotřebnějších českých výrazů. (Filip Tomáš) ☺ Měla jsem velký strach, jak na mě moje nová kamarádka zareaguje a jak se jí u nás bude líbit, ale všechno dopadlo dobře. (Aneta Soukopová) ☺ Měl jsem doma francouzského kamaráda, se kterým jsme hráli basketbal, počítačové hry a povídali si. Myslím si, že se mu u nás líbilo a bylo mi zde příjemně. (Marek Vaníček) ☺ U Itálů mě stále překvapuje jejich srdečnost a kamarádká povaha. Když byli ve Střelcích, užili jsme si s nimi spoustu

legrace. Našim italským kamarádům se moc líbil koncert a nejvíce prý česká dechovka. Ačkoliv to byly už dva roky, co jsme se s někteřími z nich seznámili v Assagu, přátelství mezi námi zůstalo a doufám, že zůstane i do dalších let. (Zuzka Dostálová) ☺ Ze začátku se každý bál, jak se bude domlouvat, ale pak jsme zjistili, že to jde snadno. Myslím, že se jim u nás líbilo a nám bylo velkým potěšením je uvítat a pohostit. (Vojta Dlapka) ☺ V naší rodině byla dívka, u které jsem bydlela při návštěvě Assaga. Jsem ráda, že došlo k vzájemné výměně a nezůstala jsem jí dlužná návštěvu. Myslím, že se lépe poznat a doufám, že jsme se neviděli naposledy. (Tereza Novotná) ☺ Ze začátku jsem se docela bála, jaké to bude, ale pak mě překvapilo, jak jsou Italové přátelští. Nakonec mi bylo líto, že vše skončilo, protože to bylo fajn. (Veronika Doležalová) ☺ Ubytovali jsme u nás italská dvojčata Simona a Lorenza. V sobotu jsme navštívili jeskyně v Moravském krasu. Říkali, že už byli v jeskyních v Itálii, ale tak hezky to tam nebylo. Po večeři jsme jim na DVD pustili Pata a Mata a řehtali se u toho tak moc, že jsme jim jej dali s sebou domů na památku. Další den pro ranní mši a závěrečném ceremoniału odjeli. Zůstaly mi po nich cedulky se jmény, plyšový tukan a pěkné vzpomínky. Myslím si, že se jim u nás líbilo. Pochvalovali si jídlo, hlavně bramborové knedlíky plněné uzeným masem a se zělím. Zaujala je naše krajina – co prý je tu lesů. A úplně je dostalo, když nám skočila před auto sma. Škoda, že jsme jim toho nemohli ukázat víc. Uteklo to jako voda. My teď máme doma občas dny italské kuchyně – ochutnáváme speciality, které nám přivezli jako dárek. (Ondra Sokola) ☺ Na příjezd zahraničních přátel jsme se doma připravovali velmi pečlivě, zvláště pak na slavnostní uvítací večeři. (Katka Popková) ☺ Jazykovou bariéru jsme překonali pomocí česko – francouzského slovníku, jinak byla domluva velice složitá. Ovšem velmi pěkné bylo předání dárků, kdy objetím a beze slov jsme vyjádřili svou radost. (Lucka Lišková) ☺ S mým kamarádem jsme si povídali a zjistili, že oba máme jiný způsob života. Byli jsme spolu venku a Prštice se mu líbily. (Petr Fiala) ☺ Bylo to velice těžké s domluvou, ale jsem rád, že všechno dopadlo tak dobře. (Marek Perna) ☺ Mého italského kamaráda jsme ubytovali v mém pokojičku. I když toho moc nenamluvil, jeho návštěva u nás se mi líbila. (Petr Švestka) ☺ Zhruba pět dnů před příjezdem Itálů a Francouzů byl v naší rodině hotový blázinec a všechno vzhůru nohama. Když ale měly moje kamarádky odjíždět, nebyla jsem nešťastnější. Doufám, že je ještě někdy uvidím. (Denisa Hroudná) ☺ Nejdříve jsem se bála a nevěděla, co to bude za zkušenost mluvit s někým jen anglicky, ale teď můžu potvrdit, že můj strach byl naprosto zbytečný. Už jenom to, že jsme poznali nové přátele a jejich zvyky. (Nicole Daňková) ☺ Mých zážitků

z návštěvy italských a francouzských přátel bylo hodně. Jeden, který mi utkvěl v paměti, byl takový netradiční... Při loučení nám italské holky řekly: „Děkují za všechno“. Bylo to velmi příjemné překvapení, další přišlo za chvíli. Alice vyběhla z autobusu a volala: „My schoolbag“. Tašku jsme ji přivezli a všechno se stihlo. Tenhle zážitek mě utvrdil v tom, že když se říká, že Italové jsou temperamentní, je to pravda. (Irena Antošová) ☺ Můj italský kamarád Fabio byl moc fajn, i když toho moc nenamluvil. Byl ale velmi vychovanou, uklízel po sobě talíře od jídla, děkoval a podobně. Tato akce se mi hodně líbila a je škoda, že netrvála déle. (Antonín Králík) ☺ Hned první věc, které jsem si všimla, když jsem si ve čtvrtek večer přebírala své dvě Francouzky, byla, že jsou velmi milé a umí výborně anglicky. Odvezli jsme si je domů a u večeře si všichni povídali. V sobotu pak obě vystupovaly na koncertu. Spřátelily jsme se a na všechny věci, které jsme spolu zazily a kde jsme všude byly, mám jen krásné vzpomínky. Daly mi svou emailovou adresu a píšu si nejen s nimi, ale i s Francouzem Loicem, u kterého jsem byla v rodině minulý rok. (Vendula Kučerová)

☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺

Významný den - 17. listopad

Den boje za svobodu a demokracii
Státní svátek ČR
Mezinárodní den studentstva

„My, studenti Velké Británie, všech jejích dominií a Indie, Severní a Jižní Ameriky, Sovětského svazu, Belgie, Československa, Francie, Řecka, Číny, Holandska, Norska, Polska, Jugoslávie a všech svobodných zemí, abychom uctili památku popravených a umučených studentů, kteří jako první zvedli svůj hlas na znamení odporu proti nacistickým utlačovatelům roku 1939, prohlašujeme 17. listopad Mezinárodním dnem studentstva. Prohlašujeme, že pro nás není pouze dnem, kdy studenti celého svobodného světa vzdávají poctu svým mrtvým československým kolegům, avšak též dnem, kdy si připomínáme ideály, pro něž tyto studenti trpěli a stále trpí...“

Tímto prohlášením spojeneckých studentů, podepsaným v roce 1940 v Caxton Hall v Londýně, byly celému světu připomenuty nacistické perzekuce na českých vysokých školách v roce 1939. Během prvního výročí 28. října pod německou okupací proběhly v Praze manifestace občanů a ve večerních hodinách byl postřelen medic Jan Opletal, který na následky zranění zemřel. Jeho pohřeb dne 15. listopadu přerostl v demonstraci, proti které okupanti tvrdě zasáhli a manifestanty

INFORMACE O INZERCII VE STŘELICKÉM ZPRAVODAJI

Možné způsoby inzerátů

1 modul (6) cena - 300 Kč
2 moduly (2) cena - 660 Kč
4 moduly (2) cena - 1440 Kč
6 modulů (1) cena - 2340 Kč

Velikost modulu: 61x45 (šxv)(mm)

Od květnového čísla mají občané a soukromí podnikatelé možnost placené inzercie ve Střelickém zpravodaji. Vzhledem k omezenému místu a přizpůsobení inzercie drobným živnostníkům a občanům je možné do jednoho čísla zpravodaje umístit jeden inzerát od jednoho subjektu. Omezen je také počet modulů na jedno číslo - v závorce. Pro inzercii je vyčleněna jedna stránka, náklad zpravodaje je 1000 ks. Inzercie je černobílá a podklady můžete dodat ve formátech **cdr, ai, eps** v rozměrech dle modulu. Při špatné velikosti nebo jakékoliv grafické úpravě bude účtován poplatek 150,- Kč vč. DPH.

Slevy při opakované inzercii:

- ve třech číslech po sobě	sleva 5%
- v šesti číslech po sobě	sleva 10%
- celoroční (není možné u 6 modulů)	sleva 20%

Inzeráty je možné podávat osobně na OÚ Střelice u p. Liškové nebo posílat emailem na adresu: zpravodaj@streliceubrna.cz

pozatýkali. 17. listopadu 1939 jednotky SS obsadily vysoké školy a koleje, zatýkli studenty, devět z nich popravily, přes 1200 odvlekly do koncentračních táborů a vysoké školy byly uzavřeny až do konce války.

17. listopadu 1989 se znovu zasahovalo proti studentům. Tentokrát to byla komunistická policie, která se snažila rozpráší studentský průvod v Praze na Národní třídě, který se stal počátkem pádu komunistického režimu. Policejní agrese vyústila v protikomunistické demonstrace a následně v generální stávkou. Komunistická strana byla zbavena politické moci, byla ustavena vláda národního porozumění a prezidentem 29. prosince zvolen Václav Havel.

Češi si tedy díky 17. listopadu mohou uvědomovat a připomínat hned dvě události, které velmi významně ovlivnily dějiny naší země, i když ta z roku 1939 v posledních letech bohužel poněkud ustupuje do pozadí. Měla by být ale připomínána stejně intenzivně jako události roku 1989, když už pro nic jiného, tak alespoň jako varování budoucím generacím. Je sice dobré znát úsloví, že dvakrát do stejné řeky nevstoupíš, ale život je konec konců trochu něco jiného než úsloví a ukazuje se, že čím významnější událost, tím rychleji lidé zapomínají.

17. listopad se stal státním svátkem České republiky v roce 2000, od roku 2001 je státním svátkem také na Slovensku.

*Eva Sázková,
komise školská, kultury a sportu*

Bezohledný řidič

Vážení občané, i taktó neuvěřitelně bezohledně a zbaběle se může chovat řidič (řidička), který způsobil tuto životu nebezpečnou spoušť a bez upozornění zbaběle ujel. Jde o studnu (v obecním majetku) na prostranství u pošty a radnice před domem pana Dostála. Stalo se to někdy mezi 14:30 až 15:30 v pátek 17.10.2008. Alespoň tímto způsobem pranýřuji tohoto nezodpovědného řidiče (řidičku), když nám zákony brání uveřejnit jméno.

Velmi děkuji touto cestou našim hasičům (panu Jar. Štveráčkovi ml. a spol.), kteří neprodleně na moji prosbu nebezpečnou situaci odstranili a studnu uvedli pokud možno do původního stavu.

Luděk Sklenář, starosta

Oznámení

Oznámení o vystavení a veřejném projednání návrhu Územního plánu obce Střelice.

Veřejné projednání je svoláno na 15.12.2008 v 16:30 v sále Obecního domu ve Střelicích, nám. Svobody 111/1. Oznámení je vyvěšeno na fyzické i elektronické úřední desce. Územní plán je k nahlédnutí v úředních hodinách na obci u pana místostarosty nebo na MěÚ Šlapanice ve dnech 12.11. – 12.12.2008. ÚP je vyvěšen i s výkresy na www.meuslapanice.cz v sekci Městský úřad – Úřední desky jiných obcí.

Připomínky je možné podat nejpozději do 15.12.2008 na veřejném projednání.

Svoz objemného odpadu

Vážení občané, dne 7. 11. 2008 bude v naší obci svoz objemného odpadu z domácností. Každý občan má tak možnost odevzdat veškerý objemný komunální odpad.

Do objemného odpadu patří:

- části vybavení bytu,
- části nábytku,
- koberce,
- židle,
- matrace,
- odpad větších rozměrů, který nelze uložit do běžně používaných nádob na směsný komunální odpad.

Do objemného odpadu nepatří:

- stavební suť,
- výkopová zemina,
- autovraky,
- předměty obsahující nebezpečné odpady, např. autobaterie, oleje, barvy, jedy, zářivky, televizory, počítače, chladicí zařízení a dále pneumatiky, kovové předměty, živnostenský odpad.

RNDr. Luděk Sklenář, starosta obce

Obvodní oddělení Policie ČR Rosice radí, pátrá, informuje

Na začátku svého příspěvku čtenářům nabídnou alespoň v základních číslech rozbor všech oznámených trestných činů a přestupků v měsíci září 2008, k některým závažnějším trestným činům pak jako vždy dodám i něco málo podrobností.

Na OOP Rosice bylo v průběhu září 2008 oznámeno celkem 36 trestných činů, z toho 3 případy se staly na území města Brna a byly předány dle místní příslušnosti. Z uvedeného celkového počtu se 25 skutků týkalo majetkových trestných činů, z toho 12 deliktů bylo provedeno vloupáním do objektů, vozidel či pracovních strojů. Další 3 případy se týkaly neplnění vyživovací povinnosti (§ 213 trestního zákona), dále 1 x jízda s motorovým vozidlem bez řidičského oprávnění (§ 180d), 1 x jízda pod vlivem alkoholu (1,41 ‰) a 1 x jízda pod vlivem omamných a psychotropních látek – canabis a amfetamin (§ 201). V jednom případě bylo zahájeno trestní stíhání pro ublížení na zdraví z nedbalosti a jeden šetřený případ se týkal smrtelného pracovního úrazu. Jeden oznámený případ krádeže se stal mezi rozvedenými manžely bez majetkové vypořádání po rozvodu, takže je velmi problematické prokázat, zda se skutečně jedná o krádež.

V průběhu měsíce září 2008 bylo policii OOP Rosice prošetřeno 125 přestupků, z tohoto počtu se 19 případů týkalo majetkových deliktů a v 5 případech došlo k narušení občanského soužití. Další 4 případy se týkaly jízdy pod vlivem alkoholu (v rozmezí 0,11 až 0,44 ‰) a jeden přestupek jízdy pod vlivem omamných a psychotropních látek. Zbylých celkem 96 přestupků se týkalo dopravy a byly vyřešeny na místě v blokovém řízení.

Dále nabízím výčet závažnějších trestných činů, k nimž došlo v měsíci září na celém teritoriu OOP Rosice:

1.9.2008

- ve Střelicích na koupališti při vloupání do stánku s občerstvením byl zadržen pachatel (bezdromovec), byl předán do policejní cely.

5.9.2008

- krádež vozidla Š 120 ve Vysokých Popovicích, nalezeno poblíž obce u lesa.

7.9.2008

- krádež plastových vstupních dveří z novostavby v Popůvkách (již zabudované), škoda 45.000,- Kč.

11.9.2008

- vloupání do auta u Penny v Rosicích, odcizeny věci z auta, škoda 10.890,- Kč.

12.9.2008

- vloupání do auta na Kývalce, u brány Masarykova okruhu, škoda 13.500,- Kč.

14.9.2008

- poškození auta v Troubsku na ulici Jihlavská, škoda 20.000,- Kč.

20.9.2008

- krádež měděných okapových svodů na novostavbě v Omicích, škoda 12.900,- Kč.

21.9.2008

- vloupání do lesního stroje v k.ú. Javůrek v lese, uražený visací zámek, odcizena nafta, nářadí a další vybava, škoda 16.500,- Kč.

- vloupání do auta v Zastávce, dodávka u Hornického domu, škoda 16.000,- Kč.

22.9.2008

- vloupání do bagru u Lukovan – odcizena nafta za 3.300,- Kč, poškozeno víčko nádrže a zámek dveří za 15.000,- Kč.

23.9.2008

- vloupání do auta v Říčanech, parkoviště Na růžku, škoda 11.500,- Kč.

25.9.2008

- vloupání do chaty v Popůvkách (celoročně obývaná chata), vypáčené dveře, odcizena elektronika, nářadí, šperky, škoda 57.000,- Kč.

26.9.2008

- poškození elektrického otvírání brány TJ Čechie Zastávka, škoda 15.000,- Kč.

- vloupání do nákl. auta v Tetčicích na ulici Palackého, krádež navigace, autorádia, vysílačky apod., škoda 82.000,- Kč.

29.9.2008

- posprejování fasád v Tetčicích - na obchůdku poblíž OÚ a dalších 3 domech.

- vloupání do terénního auta v Rosicích na ulici Nábřežní, odcizeno autorádio a navigátor, škoda 46.500,- Kč.

- krádež okapových svodů ve Zbýšově (hrubá stavba RD), škoda 17.000,- Kč.

V podzimních měsících bude na celém teritoriu jižní Moravy probíhat dopravní bezpečnostní policejní opatření pod názvem „AKORD“, jedná se o komplexní dozor na dopravní situaci s cílem omezit a snížit nehodovost v Jihomoravském kraji. Následující řádky s tímto víceméně souvisí.

Na začátku září došlo k uzavření silnice I. třídy č. 23 mezi obcemi Zastávka – Vysoké Popovice, a to z důvodu opravy mostu nad železniční tratí před obcí Vysoké Popovice. Příslušné státní orgány schválily objížďku pro osobní auta přes Příbram na Moravě, ale pro nákladní dopravu byl průjezd touto obcí

zakázán a objíždná trasa je vedena přes Kralice. OOP Rosice v souvislosti s tímto omezením provádí na trase objíždky dopravní kontroly, a to i v rámci dopravně bezpečnostních akcí. V měsíci září tak bylo dle údajů v evidenci přestupků při průjezdu obcí Příbram na Moravě přistíženo a na místě pokutováno 10 řidičů nákladních vozidel. Měli sice výmluvy na špatné značení objíždky, ale značení bylo řádně schváleno a několikrát zkontrolováno a je dostatečné, jak ve směru od Rosic, tak i ze směru od Náměště. S objíždkou souvisí i průjezd po silnici z Vysokých Popovic do Lukovan, jedná se o silnici na úrovni místní komunikace a tato byla před časem pro silniční provoz uzavřena. Je zde zakázán vjezd dopravními značkami, vjezd je umožněn jen na základě povolení OÚ Lukovany, vše je řádně vyznačeno dopravními značkami, navíc v Zakřanech na odbočce do Lukovan je dopravní značka upozorňující na „slepu komunikaci“ a totéž i ve Vysokých Popovicích u odbočky na Příbram na Moravě. Přesto se v tomto úseku po zavedení objíždky neúnosně zvýšil provoz, při dopravním dozoru v září zde bylo za vjetí do zákazu vjezdu blokově postiženo 34 řidičů, kteří neměli povolení OÚ k vjezdu. I zde byly výmluvy řidičů na špatné značení, špatné navádění z GPS, špatné rady místních občanů apod., ale vjezd do zákazu, řádně označeného dopravní značkou, je nezvratným přestupkem. V dopravních kontrolách objíždky budeme i nadále pokračovat, dle dispozic by oprava mostu měla skončit koncem listopadu.

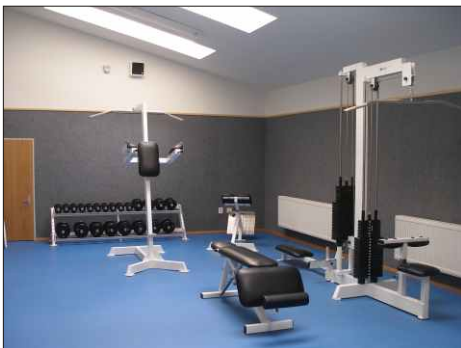
A když jsem již „nakousl“ téma dopravy, ze statistiky přestupků jsem vyčlenil další varující údaje, týkající se rychlosti vozidel, která je jednou z nejčastějších příčin dopravních nehod. V září bylo na Rosicku při měření rychlosti ve spolupráci s DI PČR Brno-venkov na místě blokově vyřízeno celkem 119 případů překročení rychlosti, z toho ve 26 případech se jednalo o pokutu ve výši 2.500,- Kč tam, kde v obci bylo naměřeno překročení rychlosti o více než 20 km.h-1 a mimo obec o více než 30 km/h. Nejvíce případů překročení rychlosti (48) bylo zjištěno v obci Ostrovačice, z toho v 17 případech činila pokuta 2.500,- Kč, v místě s povolenou rychlostí do 50 km/h se jednalo o rychlosti od 61 do 84 km/h. Při měření na dálničním přivaděči v místech snížené rychlosti na 80 km/h bylo zjištěno 15 přestupků (naměřené rychlosti v rozmezí 91 - 125 km/h), kdy pokuta 2.500,- Kč byla uložena jen v jednom případě. Další lokalitou s častým nedodržením rychlosti byly Tetčice, kde bylo za vyšší naměřenou rychlost (v rozmezí 61 - 73 km/h) blokově vyřízeno 17 přestupků, z toho dvě pokuty ve výši 2.500,- Kč. V obci Popůvky bylo zjištěno 14 x překročení rychlosti, z toho 4 pokuty byly za 2.500,- Kč (rychlosti v rozmezí 61 - 82 km/h), ve Střelicích to bylo 8 přestupků a v Troubsku 7 přestupků, vždy v rozmezí od 61 do 73 km/h. Další přestupky překročení rychlosti jsou snímány na záznamové zařízení radaru a řešeny blokovým řízením dodatečně, o jejich počtu ale nemám dostatečné údaje, toto řeší ve své kompetenci pracovníci DI ORP Brno-venkov.

A na závěr nabízím ještě jednu nepříjemnou zajímavost. V minulém příspěvku jsem uvedl příklad neplacení výživného, kdy povinný, tedy otec, dlužní na výživném již asi 48.000,- Kč. Zdálo se mi to dost, ale nejednalo se o rekord. Koncem září bylo na OOP Rosice oznámeno, že jiný „vydařený“ téměř 50-letý otec dlužní od března 2004 do současnosti výživné na své tři děti a dlužná částka dosáhla výše cca 130.000,- Kč.

prap. Josef Hlávka
Policie ČR, Obvodní oddělení ROSICE

Posilovna v tělocvičně ZŠ Střelice je již připravena k využití

Zájemci o cvičení v posilovně se mohou přihlásit elektronicky na adrese zss@volny.cz. Cena pro jednotlivce je v současné době stanovena 40,- Kč za hodinu využití. V současnosti se jedná o slevách pro mladistvé. Kapacita posilovny je osm cvičičích. Ideální jsou skupinky 2 – 4 lidi.

Vybráno z diskusního fóra www.streliceubrna.cz

Datum: 14.10.2008 14:32:56

Autor: Jana

Mám pocit, že jsou mnohem důležitější věci k diskuzi. Třeba chátrající budova MŠ? Co je nového s novou MŠ? Mám pocit, že přípravami na událost, jakou byl příjezd sprátenelých měst, se tato problematika odsunula do ústraní. A ve zpravodaji nejsou žádné zmínky o úspěšném přidělení dotací ke stavbě, jenom obrovská fotodokumentace "události".

Odpověď: Vážená paní (slečno) Jano, tato pro nás všechny prioritní problematika nebyla i přes příchod zástupců partnerských měst odsunuta do ústraní. Naopak, velmi pilně jsme pracovali, dnes jsme zkompletovali žádost (sestavá se z „pouhých“ 2 krabic dokumentace – každá váží cca 5kg) a výsledkem je to, že zítra vezu tuto žádost k podání na Regionální radu Regionálního operačního programu Jihovýchod. Jde o 2. výzvu a podle daných směrnic RR ROP JV se dovíme za maximálně 100 dnů, zda jsme dotaci obdrželi, tj. do 31.1.2009. Pokud ji obdržíme, máme za povinnost do 2 let po podepsání smluv s RR ROP JV stavbu dokončit, což reálné je. V případě neobdržení dotace budeme řešit kapacitu MŠ jiným způsobem, žádost však podáme do další výzvy. Těší mne Váš zájem o tuto důležitou záležitost. Nejlépe by bylo, kdybyste se přišla osobně informovat za mnou na radnici, rád vám podám podrobnější informace.

Luděk Sklenář, starosta

Datum: 14.10.2008 15:28:38

Autor: Mirek

Třeba ty dotace na MŠ budou poskytovat právě ta „sprátenelá městá“. Pak už víme proč byl z důvodu návštěvy takový humbuk.

Datum: 14.10.2008 18:19:58

Autor: Eser

Těch fotografií nemuselo být tolik 51 (padesátjedna) stejných lidí, stále dokola, potom nezbyvá místo na dost zajímavé povídání (pokrachování) vzpomínek na staré časy v naší obci, od pana Kazdy. Méně je někdy více.

Datum: 12.10.2008 22:00:41

Autor: DMA

Pan starosta ve zpravodaji uvádí kolik bince musela obec odklidit z okrajů silnic, zejména na

Troubsko, Nebovidy a Ostopovice. Ve směru na Radostice toho bylo prý minimum. Všichni střelíci musí za odvoz odpadu platit, takže tyto tam povětšinou toho bince házet asi moc nebudou. Bude to dělat někdo, kdo ve Střelicích přebývá občas nebo jima občas projíždí a nechce si ten binec vést do Brna. Pokud třeba místní chalupáři za odpady neplatí, tak by měli a za ty peníze by jim tam obec měla přistavit kontejner. Až to bude, tak to určitě bude lepší pro všechny.

Datum: 9.10.2008 15:46:02

Autor: Nula

Doporučuji přečíst zprávu Obvodního oddělení PČR ve Zpravodaji o našich milých občanech, sesbíraném bordelu po okolí a pak přemýšlet o druhých.

Nejmladší žáci ZŠ Střelice

Prázdniny skončily a je tu opět 1. září – začátek nového školního roku a s ním první zvonění. Do školních lavic poprvé usedli naši prvňáčci. Letos jich je rovných 30 a jsou rozděleni do dvou tříd. 27 žáků je ze Střelice, 3 žáci dojíždějí z okolních obcí.

1.A – třídní učitelka Drahoslava Pernová

Jiří Antonín, Adam Burger, Alexandr Hájek, Alex Lazišťan, Lukáš Sadílek, Tomáš Smutný, Jan Staněk, František Zborovský, Barbora Daňková, Veronika Kmoníčková, Martina Kučerová, Michaela Nahodilová, Martina Shorná, Tereza Smejkalová, Barbora Švestková, Terezie Vašulinová.

1.B – tř. uč. Gabriela Brychtová

Filip Antoň, Vítězslav Jurkovič, Tomáš Humlíček, Antonín Smutný, Daniel Touška, Lukáš Třebenský, Jakub Vlašic, Denisa Anderlová, Lucie Bartošková, Kristýna Jahodová, Tereza Mrázková, Marta Pomeranska, Markéta Prudilová, Kateřina Švestková.

Hned od prvního dne se prvňáčků ujali chlapci a děvčata z 9. tříd. Každý malý záček má svého patrona nebo patronku. Ta slova jsou u dětí ve velké oblibě. Těší se na přestávky, až svým starším kamarádům sdělí své dojmy a pochlubí se hvězdičkami nebo obrázky, které získali za splněné úkoly. Patroni pomohli

malým žákům zorientovat se ve školním prostředí a ještě spolu stráví mnoho společných chvil.

Nejen prvňáčkům, ale všem žákům přejeme šťastné vykročení do nového školního roku. A co přát učitelům? Žáky, kteří jsou slušní, vtipní, veselí, zvědaví, ochotní pomáhat, kteří se umí zabavit, ale taky se učít. Žáky, které učení baví, zato je nebaví lenost, hrubost a vulgarity, protože vědí, že jsou to vlastnosti hloupé a trapné. Žáky, kteří vymyslí chytrou zábavu pro sebe i ostatní, protože je nebaví nuda.

Tak co, milí žáci? Čemu dáte přednost? Vaši učitelé vám přejí, aby červnové hodnocení letošního školního roku dopadlo na výbornou.

D. Pernová

Poslední rok na střelické škole

V deváté třídě se máme na co těšit – hlavně na neustálé připomínání naší tuposti a nevzdělanosti. Ještě jsme se pořádně neprobrali z prázdninového opojení a už jsme museli dovést nezkušené prvňáčky do jejich první třídy.

První školní den byl tak trochu jiný než loni a předloni. To bylo něco! Mezi námi a prvňáky je podstatný rozdíl: oni začínají a my už končíme. Začínají tu dlouhou, avšak vzhledem k celému životu krátkou etapu povinné devítileté školní docházky. Devět let! Hned bych je vrátila zpátky. Ti prcci z nás byli ze začátku celí vyjevení, pár se jich podařilo obměkčit, když jsme jim dali plyšáky. Dnes si s nimi o přestávkách hrajeme, jako kdybychom se už odjakživa znali. Je to fajn pocit, vrátit se aspoň na chvíli zpět.

Než jsme se ovšem dostali až k tomuto slavnostnímu úkonu, vyslechli jsme projev plný pochopení pana ředitele a dalších představitelů obce. Připadá nám, že rok od roku jsou děti čím dál menší a učitelé stejně tak.

Zatím si nejspíš většina spolužáků neuvědomila přítomnost učiva a přijímacích zkoušek, které už dýchají na záda spolu s rozhodnutím o budoucí škole... V hodinách nepřítomně hledíme z oken, ležíme na lavici, čteme noviny, utajeně spíme a pan ředitel nám nadává kvůli zívání. A vůbec pan ředitel je zajímavá osobnost. Během jedné hodiny s panem ředitelem jsme zjistili, že vše, co jsme se nadrtili během minulých 3 let, najednou není tak docela pravda.

Také paní učitelka Briminičinková laskavě zapisuje pětičky do našich žákovských knížiček a připravuje nás na zkoušeníčky z matematicky a poctivě nám známkuje písmečky.

Začali jsme uvažovat o párech tančících polonézu. Podle p.uč. Hradečné vznešený tanec (ovšem ne v našem provedení), který nás uvede alespoň trochu do světa dospělých. Také jsme se hned druhý den začali zajímat o třídní trička. Podle výběru z katalogů to vypadá, že se snad nikdy neshodneme, ale budeme muset.

Máme slíbeno, že po opakování učiva osmého ročníku přijde učivo, na které nemáme dost vysoké IQ a dost velkou mozkovou kapacitu. Takže se těšíme...

Vybráno z prací žáků devátých tříd

16. ročník Střelického krosu

Střelický kros se stal tradiční sportovní akcí Základní školy Střelice a svou pravidelností se zapsal do termínové listiny mnoha sportovních oddílů na jižní Moravě. Mezi držitele traťových rekordů se například zapsali český reprezentant Michael Nejedlý nebo současná skvělá česká veslařka Mirka Knapková.

Letošního ročníku, který se konal v sobotu 11.10.2008, se zúčastnilo celkem 126 závodníků. Za příznivého běžeckého počasí potěšil hlavně zájem mladých sportovců a také konkurence v hlavních kategoriích mužů a žen byla letos vynikající.

Mezi vítěze se letos zapsali běžci ze ZŠ Střelice, Sokola Přisnotice, Eurostroje Dvorská, ZŠ Židlochovice, Střelky Brno, Moravské Slavie Brno, Zetoru Brno a Sokolu Brno. Hlavní kategorii mužů v běhu na 4500 m vyhrál Lukáš Olejníček z Moravské Slavie Brno, mezi ženami byla nejrychlejší Ivana Martincová ze stejného oddílu. Kompletní výsledky a fotografie najdete na internetových stránkách školy, zde jen připomeneme úspěšná vystoupení střelických závodníků: Mezi nejmladšími závodníky zvítězil Otto Eden, na 3. místě doběhl Michael Hajman. Tadeáš Perna vyhrál závod ročníků 1998-97, druhý za ním doběhl Ondřej Fukan. Ondřej Januš byl třetí v závodě na 1050 m a Dan Arnošt obsadil 2. místo v závodě na 1500 m.

Organizátoři krosu, tedy pan ředitel ZŠ a MŠ Střelice Vladimír Urbanec a učitelé i žáci školy blahopřejí vítězům, děkují všem závodníkům za účast a zvou všechny běžce na příští ročník, který se bude konat druhou říjnovou sobotu roku 2009.

**REAL
SPEKTRUM®**
Evropská realitní skupina

Vyměňte Váš starý byt za nový

Michael Paravičiny, DiS.
speciální projekty

volejte zdarma 800 800 099

www.realspektrum.cz

Ostopovice, ul.U Dráhy

Prostorné byty
s parkovacím
stáním v ceně

Prodej nově budovaných bytových jednotek o velikostech 1+kk, 1+1, 2+1, 3+kk a 4+kk v lokalitě na hranici Brna v dosahu IDS. Bytový dům ve výstavbě s termínem dokončení podzim 2009.

Byty: 1+kk - 4+kk
Výměry: 34,8 m² - 104,5 m²
Další: balkony, terasy, zahrádky
ke všem bytům

od 1 408 353 Kč

RSBt 5578

Nové knihy v obecní knihovně

Beletrie

Z. Francková Lásky královské
H. Hardenová Smrt starého záletníka
N. Horáková Vlk na vodítku
V. Javořícká Brzkovský Dvořáci
V. Javořícká Pod horou Javořici
E. Kačírková Liška na dálnici
I. Kraus To na tobě doschne
I. Kraus Prosím tě, neblázni!
T. Kubátová Záruční list na život
J. Moravcová Smrt nenosí brýle
I. P. Olenič Rendez-vous po smrti
J. Pospíšilová Prach, popel a dým
V. Řeháčková Chlapec se srdcem mého syna

P. Toufar Intrikáni v české historii
J. Tropper Městečko Bush Falls
J. Tropper Plán B
V. Vondruška Prodavači ostatků
A. Žídková Devětkrát jeden vrah

Naučná

E. Antier Dítě toho druhého
J. Bauer Klasikové v nedbalkách
M. Brýdová WindowArt
M. De Cet Encyklopedie motocykly
W. Fader Vinná réva v zahrádce
J. Fiala Encyklopedie terénní automobily

P. Horáček Keře v zahradě
J. Jansen Opera
G. Marková Splétání technikou kumihimo
R. Rohál Jana Brejchová, sestra Hany Dieppee 1942
T. Saunders

Beletrie pro děti a mládež

Z. Francková Nejtežší překážka
C. von Kessel Čarodějky z jezdecké školy
1. – 4. díl
D. Kimpton Eliška a noční dobrodružství
D. Kimpton Eliška a tajná jeskyně
J. Kratochvílová „Nikolo, do sedla!“
V. Řeháčková Ten frajer bude můj!
K. Smith Prasátko Pepík
V. Svobodová Krása není všechno
Kdo pomůže kocourovi?

Helena Ferdusová

Ohlédnutí za výstavou maturitních výrobků

V měsíci květnu uspořádali SOŠ a SOU nábytkářské v Rosicích ve spolupráci s rosickým zámkem tradiční výstavu maturitních prací žáků 4. ročníku oboru uměleckořemeslné zpracování dřeva.

Škála loňských maturitních výrobků byla opravdu pestrá, vedle tradičních stolů a židlí vytvořili naši absolventi také dřevěné hodiny, rokokový svícen či zrcadlový rám, nechyběly ani práce čalounické.

Pokud vás tyto výrobky zaujaly a chcete se o naši školu dozvědět víc, můžete využít dnů otevřených dveří, které pro vás naše škola pořádá 14. listopadu 2008, 12. prosince 2008 a 9. ledna 2009. Informace o našich studijních a učebních oborech naleznete také na webových stránkách školy www.spssourosice.cz.

Případné zájemce o studijní obor uměleckořemeslné zpracování dřeva upozorňujeme, že přihlášky na tento obor je nutné podat již do 30. listopadu 2008. Přihlášky od letošního školního roku nezasílají středním školám ředitelé základních škol, ale sami rodiče uchazečů o studium.

Mgr. Josef Žaža, SOŠ a SOU N Rosice

Společenská rubrika

V měsíci listopadu oslaví významné životní jubileum títo naši občané:

70 let	Stanislav Smutný
75 let	Ludmila Drábková Ladislav Pliska Stanislav Smutný
85 let	Eliška Peťová

Všem jubilantům blahopřejeme.

Připravované akce v měsíci říjnu ve Střelicích

9.11.2008 v 15:00

ŠÍPKY STŘELICE: UTKÁNÍ 2ALIGA
Domácí zápas v Restauraci u Nádraží s DC Bráší C.

22.11.2008 v 10:00

VOLEJBAL TJ SOKOL STŘELICE – UNIČOV (muži - 2. liga, skupina 2MC)
Mistrovské dvojutkáni sehraje v hale při místní ZŠ nový oddíl TJ Sokola Střelice. Předpokládáný začátek druhého utkání ve 14:00.

22.11.2008 v 16:00

BABSKÉ HODY
T.J. Sokol Střelice oddíl všestrannosti pořádá v prostorách sokolovny tradiční „Babské hody“. Od 16:00 hod. odpolední zábava a od 20:00 hod. večerní zábava. K tanci hrají „Dolňáci“. Srdečně zve výbor T.J.

30.11.2008 v 15:00

ŠÍPKY STŘELICE: UTKÁNÍ 2ALIGA
Domácí zápas v Restauraci U Nádraží s Excalibur Team.

Okénko pro seniory

Naše příští setkání se plánuje na neděli 9. listopadu v 15:00 hodin.

Odpoledne nám obohatí povídání o vzdálených krajinách. Již vícekrát jsme se přesvědčili, jak poutavé dovede o svých cestách vyprávět paní Lída Novotná.

Tentokrát nás provede po Egyptě. A abychom se podívali ještě jižněji, až do nitra Afriky, o to se postará další náš host, a sice pan Stanislav Pavlík. Svě vyprávění doplní promítáním. Děkujeme předem oběma přednášejícím za ochotu podělit se o výjimečné zážitky z cest a na nedělní odpoledne v sále Obecního domu zveme nejen seniory.

Markovi

Vzpomínky pana Vladimíra Kazdy ze Střelic (část 2.)

Tvořila se polička o velikosti 6x6 cm. Někdy menší, někdy větší, jak kdo si dal s oplétáním práci. Potom se opletené hrnce postavily dnem vzhůru a nechávaly se vysychat. Téměř v každém domě byla pec – normálně tam byly dva kotle, vyjmečně tři.

Pod kotly vedl průduch topeniště, na topení bylo nejlepší tvrdé dříví, které navíc udržovalo teplo – měkké dřevo oheň jak když spláchně. Někdy se užíval jeden kotel na předvaření, pak se z polozražených švestek vydíraly březovým koštětem na síť pecky a povidla se potom vařila 24 hodin den a noc.

Pro vaření povidel se užívaly švestky (karlátky) říká se, že první stromky švestek dal do českých zemí přivést sám Karel IV. Dále se pro vaření povidel užívaly damastilky (durance). Povidla se při vaření musela pořád míchat, aby se nepřipálila, seškrabovala se ze stěn škrabkami a vařila se až do doby, kdy svítila jako vraní stříbro, tak bývala černá a lesklá! Byla bez sebemenší štiny vody. Když chtěly hospodyně povidla použít, musely je v trošce vody povařit. Při vaření povidel chodily. Často si popálily jazyky, ale to je neodradilo, taková to byla dobrota. Dnes jsou tyto prosté radosti lidem odepřeny, styl života nedovoluje plýtvat časem. Dnes se plýtvá časem jinak a výsledek není jen popálený jazyk.

ZÁBAVY – CÍRKEVNÍ SVÁTKY – TRADICE

Pan Kazda si vzpomíná na zábavy, jak se konávaly v první polovině 19. století. Některé se konávají dodnes, například Mladé hody.

V lednu byla muzika děvčatská (výraz tehdy běžně používaný), začínala v sobotu odpoledne a děvčata měla právo volenky. V deset hodin večer se toto právo předávalo chlapcům. K tanci hrávaly místní kapely, třeba kapela Zapletalova, kterou jeden čas vedl mistr tesařský pan Dufek. Druhou kapelu s názvem „Kapela Jednoty orelské“ vedl pan Pól starší z Troubska. Pak byly ostatky (vostatky), které trvaly tři dny. Je to prakticky konec masopustu. Začínalo se v neděli, pokračovalo v pondělí a končilo v úterý úderem půlnoci, protože následující den je Popeleční středa. V tu dobu všichni v obecní hospodě vstávali a opouštěli své stoly a žádný se už piva nebo kořalky nedotknul.

Pak byla zábava vždy první neděli po velikonočních. Tančovalo se tam, kde jsou dnes úřadovny místního zastupitelstva. Budova byla kdysi úplně jinak řešena. Taneční sál zabíral okna směřující k poště, byl co do půdorysu obdélníkový a končil španělskou stěnou, za kterou býval šenk, kde se čepovalo. Mezi šenkem a radnicí, která kdysi zabírala jen malou část budovy směrem k potoku, byl průjezd pro vozy. Vchod byl posunut proti dnešnímu řešení rovněž k potoku. Několik slov o stavení, v němž je dnes pošta a z druhé strany pak obchod. Velká, vlastně podstatná část stavení sloužila jako byt. Žil v něm po svém odchodu do důchodu P. Josef Dubský. Po něm tam býval pan děkan Hájek. Proto se budově říkalo „Na staré faře“ Obchod byl na místě, kde je i dnes, říkalo se mu dělnicko-živnostenský spolek „Snaha“. V obytné části budovy vznikla

pobočka spořitelny „rajfajzenka“. Daleko později byl v budově zřízen poštovní úřad. Byl v něm zaměstnán pan Vašek, střelický občan, synovec Petra Bezruče.

Zábavy bývaly, jak už bylo řečeno, v obecním hostinci, který býval na místě dnešního obecního úřadu. Po roce 1948 byla hospoda zrušena a celá budova zabrána pro potřeby národního výboru. Současně zanikla stará radnice (rathóz), vchod do ní byl zazděn a budova upravena zhruba do dnešní podoby.

Další zábavou v pořadí jak rok šel, byly **Mladé hody**. Konaly se a konají se vždy o svátku Nejsvětější Trojice. Bývá to v závěru května nebo počátkem června. Je to pohyblivý svátek.

Dožínky se konávaly v srpnu, bývaly podmíněny ukončením sklizně. Když byl mokřý rok, žně trvaly i šest neděl, při suchém počasí bylo obvykle do tří týdnů vše skončeno. To znamená, že bylo obilí svezeno do stodol, kde se už s pokračující sklizní mlátilo. Něco se mlátilo hned, aby bylo možno celou úrodu rychle skrýt pod střechy. Do třicátých let tohoto století se v obci mlátilo cepy. Mlátilo se na podzim, hlavně v listopadu, zvláště žito na žitnou slámu, kterou se kdysi naccpávaly slamníky a které se užívalo především k pro pletení povřísel. Původně se povřísla dělala ručně. Někteří rolníci sice vlastnili zemědělské stroje už po skončení I. světové války, ale tyto stroje byly poháněny ještě koňskými silami. Koně chodili v kruhu, točili „žentórem“. Od stojatého žentóru byla mlátička vzdálena třebas 15 metrů, ležatý žentór měl pastorek. Obilí do mlátičky podávaly ženy, přarávalo se, tak, že z černých tváří jim svítilo jenom bělmo očí. Podavač(ka) obyčejně stál na snopech naložených na žebříňáku a snopy vyzvedával, rozvazoval na nich povřísla, házel je dolů a rozvázané snopy pokládal na stůl mlátičky, odtud je další strkal do stroje. Mlátičky poháněné elektromotorem byly až později. Poprvé se na veřejném prostranství Střelice rozsvítila elektrická světla dne 7 března 1925 v den narozenin T. G. Masaryka. Pan Kazda to viděl jako dneska - talířová stínidla na dřevěných sloupech, na které ležli elektrikáři po stupadlech. Uživaly se jen 15 W žárovky i v domácnostech, a také o nižší jmenovité hodnotě oproti dnešku. Zřejmě lepší materiál, uzavírá pan Kazda.

A jak probíhaly dožínky? Děvčata den před dožínkami nazdobila vozy (žebříňáky) omotala je pentlemi a povříslí. Zvláště poté, co se do obce dostaly stroje povříslovníky a povřísla se začala dělat strojově, nebyl žádný problém udělat povříslu tak dlouhé, jak bylo zapotřebí. Jedním kusem se omotala třeba celá postranice vozu. Brána u hasičské zbrojnice se ozdobila fáboru a zelenými brízkami (které platí za plevelné stromy). Dožínky se původně odbyvaly jen v tomto prostoru, hasičská zbrojnice ještě nebyla vybavena jako dnes, bylo to prakticky jenom skladiště při kterém stála vysoká dřevěná věž, na níž se sušily hadice. Před skladištěm se tančovalo a předával se dožínkový věnec, děkovalo se hospodářům, rozdávaly se koláče, děti tanečovaly tanečky ve střelických krojích. Mladí zase tancovali Moravskou a Českou besedu rovněž ve střelických krojích. Kroje si dívky šily a vyšívaly samy. Ráno v neděli před vlastními dožínkami šli všichni v krojích do kostela na mši svatou, aby poděkovali za úrodu.

Jádro obce je na Dolním konci. Do roku 1914 byla zástava obce jenom do čísla 316. Vesnice končila v místě stavení pana Antoše a pana Nečase – tam končila tak zvaná stará dědina. Další domy začaly vyrůstat až ve 20 letech. Například pan Smutný si postavil a otevřel pekárnu pod kopcem budoucích Vršovic.

V tu dobu to byl jen zalesněný vršek. Další fáze zástavy obce končila postavením domu Holešovských (dnes koloniál paní Doležalové). Sokolovna se začala stavět kolem roku 1932.

Ještě je nutno dodat, že dožínky byly výlučnou záležitostí staré dědiny, obzvláště Dolního konce, v padesátých letech tohoto století se staly spíše národopisnou slavností a ztratily svůj původní smysl.

Staré hody se konaly a konají třetí říjnovou nedělí. Původní staré hody trvaly tři dny, začaly v neděli a končily v úterý. Tančit se začínalo vždy odpoledne a tančilo se do dvou hodin v noci.

Je třeba se zmínit, že při každé zábavě nebo při návštěvě hostince se při poledním zvonění nebo při klekání dodržoval jeden nepsaný zákon: Všichni u stolu povstali a buď se tiše modlili nebo aspoň stáli. Pokud by někdo rušil a tuto zvyklost nerespektoval, byl vyveden z hospody. Nikdo si nedovolil mluvit, v lidech byla úcta k vyššímu principu...

Při této příležitosti je dobré poznamenat, že původní polední zvon, který byl vyroben v Německu (v Hamburku), odvezl ze železniční rampy ve Střelicích ke kostelu (v roce 1945) pan Vladimír Kazda na platoňáku.

Ještě si pamatuje, že neměl na předních kolech gumy a kola na šterkové silnici strašně hrčela.

Po starých hodech následovaly **Martinské hody**. Bývaly vždy v nejbližší neděli po 11 listopadu, na tento den připadá svátek svatého Martina, který přijížděl na bílém koni. O hodech se pěkávaly ty nejvykrmnější husy.

Na **církevní svátky** bývalo volno, neučilo se ve školách a na některé svátky se nepracovalo ani v továrnách. Církevní svátky byly později zdobrovolněny. Patří sem: Nový rok, pak 6. ledna na den Tří králů, 2. února na Hromnice, 25. března v den Zvěstování Panny Marie, o svátcích velikonočních prakticky od středy do středy (tenkrát ještě v úterý chodívala děvčata na mrskut). Dále 25. dubna na den svatého Marka a den Nanebevstoupení Páně. Tento svátek býval pohyblivý a chodívalo se v něm do polí (šlo celé procesí s knězem), zpívali se nábožné písně a prosívalo se za úrodu. Také bývala pouť na Pelegrinku, což je kopec nad Novým mlýnem na Bobravě. Dodnes tam stojí kaplička svatého Pelegrina, má na obrázku ovázanou nohu (pomáhal lidem při nemocech nohou). Byl patronem poutníků (podobně jako svatý Roch – v 13. století). Svátek slavili svorně Němci i Češi. Na Pelegrinku bývalo odpoledne požehnání v obou jazycích, ořechovský pan farář mluvil česky, želešický německy. Poutníci chodívali spolu bez ohledu na národnost. Na jednu zajímavost pan Kazda poukázal: ze zkušenosti ví, že toho dne se obvykle strhla bouřka, ale pomínula tak rychle, jak přišla.

K církevním svátkům se řadí slavnost Božího těla. Svátek se držel vždy následující čtvrtek po Mladých hodech. Byla to slavnost, při níž kněz chodil s eucharistií od oltáře k oltáři, které byly provizorně postaveny u vybraných domů. Oltáře a vše kolem bylo bohatě zdobeno květy a silnice lemovaná zelenými brízkami. Děvčátka v bílých šatech, na hlavách bílé věnečky sypala kvítka ze svých proutěných košíků zdobených pentlemi na zem před knězem nesoucím monstranci. Nad knězem nesli čtyři muži baldachýn. Obvykle hrávala dechová kapela. V průběhu I. světové války se vozívalo k jednotlivým oltářům harmonium. Hrával na něm syn řídicího Goldbacha.

Na Boží tělo podobně jako o Vzkříšení (velikonoční sobota) se střílávalo z moždířů. Obstarávali to tak zvaní veteráni. Byli to vysloužilí vojáci, kteří se vrátili domů z vojny za

Rakouska-Uherska a kteří si mohli ponechat slavnostní uniformu, k níž patřil vysoký černý klobouk zdobený střapcem (chocholem). Na vojnu se v době Rakouska-Uherska chodilo na 3 roky, na 12 roků to bývalo až od prvního pololetí 19. století. Kdo však na vojnu nechtěl jít a měl peníze, mohl se vyplatit. Tito vojáci (vysloužilci) naccpali do moždířů zhotovených z velmi kvalitního kovu střelný prach, moždíři uzavřeli a zapálili šňůrou vedoucí k prachu. A pak se jen čekalo na slavnostní ránu. Veteráni také stávali čestnou stráž u Božího hrobu na Velký pátek. Dále se slavíval svátek Petra a Pavla, který připadá na 29. června. Dne 5. července se slavíval svátek svatého Cyrila a Metoděje. Po roce 1990 se tento svátek stal v naší zemi opět státním svátkem.

Církevní svátek býval i 15. srpna, tj. den Nanebevzetí Panny Marie. Dne 8. září byl slaven svátek narození Panny Marie, později byl však zdobrovolněn. Na začátek listopadu připadá svátek Všem svatých a svátek Dušiček.

O vánocích to jsou tři dny, na Štědrý večer se o půl noci vždy troubívalo z rohu a pak se sloužila slavnostní mše svatá. Kostelní sbor vždy přicházel s něčím novým, vystupovali, což se dodnes děje, i střelíční hudebníci se svými smyčcovými nástroji. Dolní konec má nejen vynikající zpěváky, ale i neméně vynikající hudebníky. Rok končil dnem Narození Páně a dnem svatého Štěpána (prvomučedníka). To znamená rok církevních svátků, ne rok kalendářní.

LABUTINKA

Kdo by ve Střelicích neznal Františku Tomkovu, lásku básníka Petra Bezruče. Ale v žádné publikaci o tom milostném vzplanutí stárnoucího básníka nejsou uvedeny prosté prozaické detaily, na které pan Kazda vzpomíná, protože jeho rodina byla s rodinou Tomkovou spřízněna sňatkem. Bratr otce pana Vladimíra Kazdy, tudíž strýc pana Kazdy, si vzal za ženu mladší sestru Františky Tomkové Aurelii. Františka Tomková pocházela ze 4 dětí, kromě Aurelie měla ještě sestru sestru Bertu a bratra Bohumila. Otec těchto dětí byl velký krasavec, Fanyňka po něm zdědila uhrančivou krásu. Labutinka je pochovaná na střelickém hřbitově, o čemž stojí na tabulce u hlavního vchodu na hřbitov (dnes uprostřed brány) tato noticka: Na tomto hřbitově je pochována Fanyňka Tomková, kterou národní umělec Petr Bezruč opěvuje v mnoha básních. Narodila se v novém mlýně na Bobravě a později bydlela v čísle 57 ve Střelicích.

Její hrob je v řadě vlevo od márnice. Hrob dodnes upravuje paní Ludmila Kazdová jako jedna ze vzdálených příbuzných. Bylo by dobré, aby přešel do kulturního dědictví obce a byl udržován obcí. Františka Tomková žila v Novém mlýně ještě v době svých brněnských studií. Potom se však celá rodina odstěhovala do Telnice, kde měli obchod. Na začátku I. světové války koupili dům ve Střelicích číslo popisné 57, kam se vzápětí nastěhovali. Pan Kazda připomíná skutečnost, že tento dům není v Trpíně, ale na Horním konci, na něhož Trpín teprve navazuje. Jenže dnes je zřítý název Trpín pro celou tuto část obce. Při této příležitosti si připomeneme ještě jeden zapomenutý název: uličce směřující vzhůru k myslivně se říkávalo Na Špilberku. Domy Nečesaných, dříve Bílkových, Procházkových a Smutných, jímž se přezdívalo u Basiků, protože jejich dědeček hrával na basu.

Pan Tomek se našťestí nedomřel smrtí své dcery, zemřel krátce po přestěhování do Střelice. Vrátime se k Fanynce Tomkové. Pan Kazda v době její smrti byl šestnáctiletým mladíkem. Pamatuje si na svoji tetu jako vysokou, černookou ženu, která v té době byla vážně nemocná.

Těsně před svou smrtí projevila přání, aby byla pochována v dubové rakvi a ne ve smrkové, jak je zvykem, a proto objednala rodina rakev v Brně. Rakev přijela vlakem a pan Kazda pro ni jel s vozem, aby ji dovezl do domu smutku. Dával pak Fanyнку spolu se svým otcem Antonínem do rakve. V tu dobu byla Františka už aspoň 8 roků penzionovaná. Její krása se vytratila, ale otec pana Kazdy přesto dosvědčil, že Petr Bezruč na Fanyнку nezapomněl, šel na konci pohřebního průvodu, sám jako poslední z posledních. Pak dlouhá léta posílal na den Františky, tj. 9. března kytičky, na její hrob.

ZVYKY – PEČENÍ CHLEBA – ODĚVY – ČETBA

Dodnes se za obrázky nebo za trámy na půdě dávají svěcené snítky kočiček (jív). Například při svátku Božího těla byly tyčkové ploty kolem provizorně postavených oltářů jedna kytička. Lidé si pak jednotlivé kytičky rozebrali a zastrčili je za trámy svých domů, aby k nim neuhodil blesk. Podobně se za obrázky svatých či za kříže dávaly a dodnes dávají jednotlivé větévkové kočičky, které na Květnou neděli posvětil kněz.

Pečení chleba. Během první světové války nebyli pekaři a lidé si museli péci chleba sami. Rodiny bývaly početné, mít deset dětí nebylo nic neobvyklého, a proto bylo nutné zajistit především každodenní chléb. Doma na dvoře, za humny nebo na zahradě se postavila pec a matka rodiny na chléb sama zadělala, vymísila a upekla. Každá hospodyně měla díži a kopisť, jíž se chlebové těsto v díži míchalo. Vždy muselo v díži zůstat trochu těsta z minulého zadělávání, byl to tak zvaný klásek. Těsto se zadělávalo tak, že se večer připravilo řídké těstíčko, ráno se pak zasypávalo a zahušťovalo moukou podle potřeby. Mísil se chléb Boží dárek. Po práci se kopisť nad těstem dělal kříž. Těsto se nechalo vykynout, pak se vyválelo na vále, udělala se forma budoucího bochníku (buď se pekly pecny nebo štrycle) a vložilo se do pece předem vyhřáté na potřebnou teplotu. Chléb byl buď ze žitné mouky, na Moravě se mu říká rezný chléb, nebo se dělal bílý chléb z pšeničné mouky.

Slaměny, v nichž těsto dostávalo formu, byly kulaté nebo oválné. Těsto vložené do slaměnek se nedávalo do pece ihned, ale se ještě určitou dobu nechávalo na slaměnkách kynout. Před pečením se do těsta vtiskly značky té které hospodyně. To bylo účelné později, když se těsto nepeklo už doma a nosilo se k pekaři. Babička paní L. Kazdové paní Pólová měla například tiskátko s písmenem P. Někdě třebas do těsta udělal pár otvorů vařečkou, nebo do něho otiskl štučák (mačkadlo na brambory).

Pecny po vytažení z pece se oprášily peroutkou z husího křídla, aby se odstranily případné uhlíky zanesené na pecny z topeniště, dále kůrka potřela vodou, aby se leskla a než se udělal skrojek, třikrát se bochník chleba nožem pozhnal.

Další část článku bude uveřejněna v příštím vydání Střelického zpravodaje.

Zpracoval Milan Coufal

Poděkování

Děkuji všem členům volebních komisí a zapisovatelkám a všem, kteří připravili volební místnosti, a všem, kteří se podíleli na úspěšném průběhu voleb do Zastupitelstva JMK.

RNDr. Luděk Sklenář, starosta obce

Poděkování Místního sdružení ODS Střelice

Vážení občané, dovolujeme si vám poděkovat za důvěru v krajské politiky Občanské demokratické strany, které jste v právě proběhlých volbách podpořili svými hlasy.

Poděkování KDU-ČSL voličům

KDU-ČSL děkuje svým voličům za projevenou důvěru ve volbách do zastupitelstva jihomoravského kraje.

Poděkování

Chtěl bych tímto poděkovat neznámému občanovi Střelice za navrácení peněženky, kterou jsem v noci z 25. na 26. října zapomněl na veřejném místě ve Střelicích. Prosím, ozvěte se mi, ať vám mohu poděkovat osobně! (604 221 773).

Bohunický ovar 2008

25. října 2008 jsme se zúčastnili soutěže v požárním útoku v Brně – Bohunicích. V letošním roce je to pro nás jedna z posledních soutěží, proto jsme si ji nemohli nechat ujít a navíc každý rok je doprovázena vepřovými hody.

I přesto, že nebylo příliš teplé počasí, soutěže se zúčastnilo 10 družstev mužů a jedno družstvo žen. Obě kategorie soutěžily na 2 „B“, nástřikové terče s ruční časomírou. Ženy z Bohunic měly vcelku jednoduchou úlohu. Jelikož ve své kategorii neměly soupeřky, stačilo jim k prvnímu místu jen dokončit útok. To se jim také podařilo a s časem 33,84 s svou kategorií vyhrály.

V kategorii mužů už to bylo o něco zajímavější. Naše družstvo obhajovalo loňské vítězství. Letos jsme dosáhli času 25,92 s, což bylo o něco lepší než loni. Nicméně na vítězství to bylo málo, protože soutěžit přijelo i družstvo HZS SŽDC Brno. Těm se útok povedl ještě o něco lépe a s časem 25,10 s soutěž vyhráli. Na třetím místě se pak umístily Moutnice s časem 29,13 s.

Další pořadí: Slatina (29,36), Kostelany (48,03), Vranovice (60,42), Dambořice (65,94), Bohunice B (N), Ořešín (N) a Ždáná (N).

Návštěva žáků u Vodní záchranné služby

28. října 2008 se několik mladších žáků zúčastnilo výletu k vodní záchranné službě na brněnskou přehradu. Jaké měli dojmy a zda se jim tam líbilo si můžete přečíst.

Komentář žáků: Všem se nám nejvíce líbilo, jak jsme jeli na člunu. Jeden hasič ze Střelice skočil do vody. Jeden ze záchranářů nám ukázal, jak pomoci člověku v nouzi. Ukazovali nám, jak se dělá umělé dýchání. Někteří si lehli do vaku a záchranáři ten vak nafukovali. Také nám ukázali místnost na ošetřování a některým z nás změřili tlak.

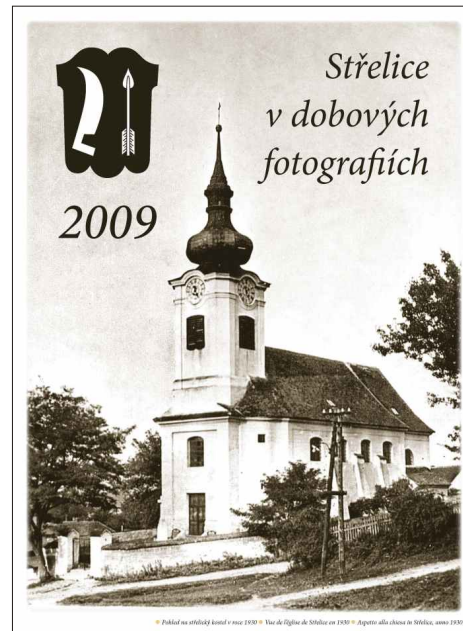
*Vaši mladší žáci ze Střelice:
Anežka, Bára Ch., Lenka, Kuba V.*

Nástěnné kalendáře na rok 2009

Na obecním úřadě na pokladně u paní Liškové můžete od dnešního dne zakoupit nástěnné kalendáře na rok 2009.

Tématem kalendáře je život v obci na počátku 20. století, prezentovaný prostřednictvím černobílých fotografií.

Cena kalendáře je 80,- Kč a je k dispozici v omezeném množství.

– Soukromá inzerce –

PRODÁM pozemek ve Střelicích.

Budoucí stavební místo.

Bližší informace
na tel: 547 239 125

Info pro Střelický zpravodaj

Vážení spoluobčané,

smyslem Střelického zpravodaje je vás informovat o dění v naší obci. Velmi bychom si přáli, aby vám Zpravodaj přinášel informace pro vás užitečné a informace, které vás opravdu zajímají.

Proto vás chceme upozornit, že i vy máte možnost se podílet na jeho obsahu svými podněty a články, které můžete zasílat na e-mail: zpravodaj@streliceubrna.cz, nebo osobně předat na radnici, v pokladně paní Liškové.

Inzerce do Střelického zpravodaje můžete podávat na výše uvedené kontakty. Zde se také dozvíte podmínky inzerce a cenu za zveřejnění inzerce.

Datová uzávěrka příjmu článku do příštího vydání č. 12/2008 je 24.11.2008.

Redakce Střelického zpravodaje